

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนจิกเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล 1 ใน 10 องค์การบริหารส่วนตำบลของอำเภอพิบูลมังสาหาร ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย และมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 และที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลดอนจิก ตั้งอยู่ที่บ้านดอนจิกหมู่ที่ 14 เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางขึ้นอยู่กับ อำเภอพิบูลมังสาหารอยู่ทางทิศใต้ ของอำเภอพิบูลมังสาหาร ห่างจากอำเภอพิบูลมังสาหาร ประมาณ 10 กิโลเมตร บนถนนพิบูล - บุณทริก อยู่ห่างจากจังหวัดอุบลราชธานี ประมาณ 55 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 100.80 ตารางกิโลเมตร (60,435 ไร่)

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลกุดชุมหู่, ตำบลโพธิ์ไทร และตำบลคันไร่ อำเภอสิรินธร

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลโนนกลาง, ตำบลอ่างศิลา และตำบลหนองบัวฮี

ทิศตะวันออกติดต่อกับ ตำบลผางคำ และตำบลคันไร่ อำเภอสิรินธร

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลหนองบัวฮี, ตำบลโพธิ์ไทร และตำบลไร่ใต้

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ จังหวัดอุบลราชธานีตั้งอยู่ในบริเวณที่เรียกว่า แอ่งโคราช (Khorat Basin) โดยสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ยประมาณ 68 เมตร (227 ฟุต) ลักษณะโดยทั่วไปเป็นที่สูงต่ำ เป็นที่ราบสูงลาดเอียงไปทางตะวันออกมีแม่น้ำโขง เป็นแนวเขตกั้นจังหวัดอุบลราชธานีกับประเทศลาว มีแม่น้ำชีไหลมาบรรจบกับแม่น้ำมูลซึ่งไหลผ่านกลางจังหวัดจากทิศตะวันตกมายังทิศตะวันออกแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอโขงเจียม และมีลำน้ำใหญ่ๆ อีกหลายสาย ได้แก่ ลำเซบก ลำโดมใหญ่ ลำโดมน้อย และมีภูเขาสลับซับซ้อนหลายแห่งทางบริเวณชายแดนตอนใต้ ที่สำคัญคือ ทิวเขาบรรทัดและทิวเขาพนมดงรัก ซึ่งกั้นอาณาเขตระหว่างจังหวัดอุบลราชธานีกับประเทศลาวและประเทศกัมพูชา

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ ฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมเรื่อยไปจนถึงปลายเดือนตุลาคม และมักปรากฏเสมอว่าฝนทิ้งช่วงในเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม แต่ระยะเวลาการทิ้งช่วงมักจะไม่เหมือนกันในแต่ละปี ฤดูหนาว เนื่องจากเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกสุดของประเทศ ทำให้ได้รับอิทธิพลลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือก่อนภูมิภาคอื่น ฤดูหนาวจะเริ่มลดต่ำลงตั้งแต่เดือนตุลาคมและจะสิ้นสุดปลายเดือนมกราคม ฤดูร้อน ถึงแม้ว่าเคยปรากฏบ่อยครั้งว่าอากาศยังคงหนาวเย็นยืดเยื้อมาจนถึงปลายเดือนกุมภาพันธ์ โดยส่วนใหญ่แล้วอากาศจะ เริ่มอบอ้าว ในเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงประมาณต้นเดือนพฤษภาคมซึ่งอาจจะจะมีฝน เริ่มตกอยู่บ้างในปลายเดือนเมษายน

1.4 ลักษณะของดิน ภูมิประเทศส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นที่ราบสูงสลับเชิงเขาและเป็นภูเขาหินทราย ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย มีป่าดงนาทามซึ่งเป็นป่าดิบแล้งค่อนข้างสมบูรณ์ โดยเป็นแบบตะพักลำน้ำ (terrace) ที่เกิดจากการกระทำของขบวนการของน้ำนานมาแล้ว ประกอบด้วยบริเวณที่เป็นลานตะพักลำน้ำระดับต่ำ ระดับกลาง และระดับสูง ลักษณะพื้นที่ที่มีทั้งที่เป็นที่ราบแบบลูกคลื่นลอนลาดจนถึงลูกคลื่นลอนชัน จะอยู่ถัดจากบริเวณที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึงขึ้นมา ซึ่งพื้นที่เหล่านี้จะพบในบริเวณ

ทั่วไปของจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวคือทางตอนเหนือ ทางตะวันออก และทางใต้ บางแห่งใช้สำหรับทำนาและบางแห่งใช้สำหรับปลูกพืชไร่ อีกทั้งยังมีบริเวณที่ลาดเชิงเขา (foot hill slope) เป็นที่ลาดเชิงเขาที่ตะกอนบริเวณที่เกิดจากการกระทำของน้ำนานมาแล้วทับถมกัน บริเวณนี้จะพบอยู่ในอำเภอบึงสามพัน อำเภอบึงสามพัน อำเภอสว่างแดนดิน และอำเภอดงหลวง

1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ และเป็นแหล่งต้นน้ำของลำห้วยหลายสาย พื้นที่ด้านตะวันออกของตำบลติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นแนวเขตธรรมชาติ และมีแหล่งน้ำสาขาดังนี้

ลำดับที่	ชื่อลำห้วย	สถานที่ตั้ง
1	ห้วยกว้าง	หมู่ 1, 5, 6, 8, 10, 14
2	ห้วยชะโด	หมู่ 1, 4, 13, 15, 23
3	ห้วยทราย	หมู่ 3, 4, 13, 21
4	ห้วยไร่	หมู่ 3, 13, 21
5	ห้วยซุงแซง	หมู่ 5, 12, 14, 17
6	ห้วยนาควายน้อย	หมู่ 5, 6, 9, 16, 19, 22
7	ห้วยไผ่	หมู่ 2, 7, 11, 20
8	ห้วยเกวียนหัก	หมู่ 1, 14
9	ห้วยเชือก	หมู่ 1, 8
10	ห้วยโจด	หมู่ 8, 23
11	ห้วยมะหรี	หมู่ 2, 23
12	ห้วยแคน	หมู่ 9
13	ห้วยแดง	หมู่ 9
14	ห้วยหนองมะเกลือ	หมู่ 9
15	ห้วยหมากพริก	หมู่ 9
16	ห้วยน้อย	หมู่ 9
17	ห้วยเอียน	หมู่ 11
18	ห้วยจิก	หมู่ 14

1.6 ลักษณะของไม้/ป่าไม้

ในพื้นที่อยู่ในเขตป่าไม้เสื่อมโทรมบางส่วน

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง แบ่งออกเป็น 23 หมู่บ้าน ณ 1 มิถุนายน 2562

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้ปกครอง	หมายเหตุ
1	บ้านดอนจิก	นายสว่าง กองสินธ์	ผู้ใหญ่บ้าน
2	บ้านภูมะหรี	นายพยอม เลี่ยมทอง	ผู้ใหญ่บ้าน
3	บ้านหนองไผ่	นายอำพร กอแก้ว	ผู้ใหญ่บ้าน
4	บ้านบุงคำ	นายวิเชียร ดรณพันธ์	ผู้ใหญ่บ้าน
5	บ้านนาดี	นายศักดิ์ศรี พูลไชย	ผู้ใหญ่บ้าน
6	บ้านโนนลำดวน	นายประกาย ธรรมพิทักษ์	ผู้ใหญ่บ้าน
7	บ้านไทรงาม	นางรุ่งพิศ พลปัญญา	ผู้ใหญ่บ้าน
8	บ้านม่วงฮี	นายไพบูรณ์ ทองสว่าง	ผู้ใหญ่บ้าน
9	บ้านห้วยแดง	นายไสว จันทรสุข	ผู้ใหญ่บ้าน
10	บ้านแก่งยาง	นายประสงค์ ร่วมสุข	ผู้ใหญ่บ้าน
11	บ้านม่วงแมด	นายอดิศร พุ่มจันทร์	ผู้ใหญ่บ้าน
12	บ้านแสง	นายสนธยา แนนดี	ผู้ใหญ่บ้าน
13	บ้านดอนใหญ่	นายอนุชาติ ชมภูประเภท	ผู้ใหญ่บ้าน
14	บ้านดอนจิก	นายจ้านงค์ บัวใหญ่	ผู้ใหญ่บ้าน
15	บ้านโคกสะอาด	นางกัญญา เรือนเงิน	ผู้ใหญ่บ้าน
16	บ้านนาเจริญ	นายพิชัย สุพงษ์	กำนันตำบล
17	บ้านสมบุรณ์สามัคคี	นายทองจันทร์ พุ่มจันทร์	ผู้ใหญ่บ้าน
18	บ้านม่วงงาม	นายแหลมชัย ต้นสาย	ผู้ใหญ่บ้าน
19	บ้านทุ่งแสงตะวัน	นายถวิล ยืนมั่น	ผู้ใหญ่บ้าน
20	บ้านโนนเจริญ	นายสุวิษ เสน่เกษ	ผู้ใหญ่บ้าน
21	บ้านใหม่ผาสุข	นายจันทร์มอญ ดุจดา	ผู้ใหญ่บ้าน
22	บ้านแก่งเจริญสุข	นายนพดล ประทีบทอง	ผู้ใหญ่บ้าน
23	บ้านทุ่งเทวา	นายทวี วงศ์โสภา	ผู้ใหญ่บ้าน

2.2 การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน 23 หมู่บ้าน หากมีการเลือกตั้งในครั้งหน้า จะมี ผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน 1 คน จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ 1 คน 23 หมู่บ้าน รวมเป็น 23 คน

3.ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร มีจำนวน 4,504 ครัวเรือน จำนวนประชากร 14,873 คน
ตารางแสดงครัวเรือนและจำนวนประชากรในพื้นที่

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวน ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
1	บ้านดอนจิก	626	671	1,297	418
2	บ้านภูมะหรี	297	300	597	190
3	บ้านหนองไผ่	495	525	1,020	317
4	บ้านบุงคำ	523	516	1,039	283
5	บ้านนาดี	290	292	582	173
6	บ้านโนนลำดวน	256	286	542	186
7	บ้านไทรงาม	149	162	311	79
8	บ้านม่วงฮี	283	311	594	269
9	บ้านห้วยแดง	633	630	1,263	338
10	บ้านแก่งยาง	332	339	671	194
11	บ้านม่วงแมด	151	132	283	94
12	บ้านแสง	152	157	309	99
13	บ้านดอนใหญ่	372	356	728	187
14	บ้านดอนจิก	553	532	1,085	355
15	บ้านโคกสะอาด	214	210	424	126
16	บ้านนาเจริญ	340	340	680	241
17	บ้านสมบูรณ์สามัคคี	368	369	737	230
18	บ้านม่วงงาม	207	244	451	120
19	บ้านทุ่งแสงตะวัน	249	253	502	131
20	บ้านโนนเจริญ	164	153	317	82
21	บ้านใหม่ผาสุข	144	158	302	82
22	บ้านแก่งเจริญสุข	274	265	539	140
23	บ้านทุ่งเทวา	309	291	600	170
รวม		7,381	7,492	14,873	4,504

4. สภาพทางสังคม

4.1 ด้านการศึกษา

ลำดับ ที่	ชื่อโรงเรียน	สถานที่ตั้ง	จำนวนครู	จำนวน นักเรียน
1	โรงเรียนชุมชนบ้านดอนจิก (จรรยาราชบุรี)	หมู่ที่ 1	22	293
2	โรงเรียนบ้านกุ่มะหรี	หมู่ที่ 2	12	93
3	โรงเรียนบ้านหนองไผ่	หมู่ที่ 3	11	155
4	โรงเรียนบ้านบุงคำ	หมู่ที่ 4	11	85
5	โรงเรียนบ้านนาดี	หมู่ที่ 5	4	61
6	โรงเรียนบ้านไทรงาม	หมู่ที่ 7	8	80
7	โรงเรียนบ้านม่วงฮี	หมู่ที่ 8	9	71
8	โรงเรียนบ้านห้วยแดง	หมู่ที่ 9	17	156
9	โรงเรียนบ้านแก่งยาง	หมู่ที่ 10	10	90
10	โรงเรียนบ้านบุงคำ สาขาดอนใหญ่	หมู่ที่ 13	7	73
11	โรงเรียนบ้านนาเจริญ	หมู่ที่ 16	25	459
	รวม		136	1,616

ที่มา : ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา ข้อมูล ณ เดือน มิถุนายน 2562

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนจิก มีสถานศึกษา/แหล่งที่ให้ความรู้กับ เด็ก นักเรียน
จำนวน 16 แห่ง ดังนี้

- โรงเรียนชุมชนบ้านดอนจิก (จรรยาราชบุรี) ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา ถึง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ขยายโอกาส) 3 ระดับ (อนุบาล – ม.3)
- โรงเรียนบ้านกุ่มะหรี ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.1 – ป.6)
- โรงเรียนบ้านหนองไผ่ ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.1 – ป. 6)
- โรงเรียนบ้านบุงคำ ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.1 – ป. 6)
- โรงเรียนบ้านนาดี ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.1 – ป. 6)
- โรงเรียนบ้านไทรงาม ตั้งอยู่หมู่ที่ 7 เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.1 – ป. 6)
- โรงเรียนบ้านม่วงฮี ตั้งอยู่หมู่ที่ 8 เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.1 – ป. 6)
- โรงเรียนบ้านห้วยแดง ตั้งอยู่หมู่ที่ 9 เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.1 – ป. 6)
- โรงเรียนบ้านแก่งยาง ตั้งอยู่หมู่ที่ 10 เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.1 – ป. 6)
- โรงเรียนบ้านบุงคำ สาขาบ้านดอนใหญ่ ตั้งอยู่หมู่ที่ 13 เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.1 – ป. 6)
- โรงเรียนบ้านนาเจริญ ตั้งอยู่หมู่ที่ 16 เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา ถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ขยายโอกาส)

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอนจิก ตั้งอยู่หมู่ที่ 1
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านไทรงาม ตั้งอยู่หมู่ที่ 7
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านม่วงฮี ตั้งอยู่หมู่ที่ 8
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยแดง ตั้งอยู่หมู่ที่ 9
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอนใหญ่ ตั้งอยู่หมู่ที่ 13
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองไผ่ ตั้งอยู่หมู่ที่ 3
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสมบูรณ์สามัคคี ตั้งอยู่หมู่ที่ 17

4.2 สาธารณสุข

ในเขตพื้นที่ตำบลดอนจิก มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลดอนจิก 2 แห่ง คือ

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลดอนจิก บ้านห้วยแดง มีเขตรับผิดชอบทั้งหมด 10 หมู่บ้าน คือ หมู่ 3 บ้านหนองไผ่ หมู่ 4 บ้านบุงคำ หมู่ 6 บ้านโนนลำดวน หมู่ 13 บ้านดอนใหญ่ หมู่ 16 บ้านนาเจริญ หมู่ 18 บ้านม่วงงาม หมู่ 19 บ้านทุ่งแสงตะวัน หมู่ 21 บ้านใหม่ผาสุข หมู่ 22 บ้านแก่งเจริญ สุขจำนวน 1,570ครัวเรือน ประชากร 6,960 คน ปัจจุบันมี อสม. ทั้งหมด 140 คน โดยมีนายจรยาธรรมวิจิตร เป็นประธาน อสม

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลดอนจิก บ้านดอนจิก มีเขตรับผิดชอบทั้งหมด 9หมู่บ้าน คือ หมู่ 1 บ้านดอนจิก หมู่ 2 บ้านภูมะหรี หมู่ 5 บ้านนาดี หมู่ 8 บ้านม่วงฮี หมู่ 10 บ้านแก่งยาง หมู่ 12 บ้านแสง หมู่ 14 บ้านดอนจิก หมู่ 17 บ้านสมบูรณ์สามัคคี หมู่ 23 บ้านทุ่งเทวาปัจจุบันมี อสม. ทั้งหมด 105 คน โดยมีนายแสง พิมพกัน เป็นประธาน อสม.

4.3 อาชญากรรม

-

4.4 ยาเสพติด

ปัญหาเสพติด มีพื้นที่เฝ้าระวัง ทั้ง 23 หมู่บ้าน

4.5 การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนจิก รับโล่ประกาศเกียรติคุณองค์กรปกครองดีเด่น ด้านสตรีและครอบครัว 2557จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

รับโล่ประกาศเกียรติคุณดีเด่นด้านเด็กและเยาวชน 2557 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

รับโล่ประกาศเกียรติคุณดีเด่นด้านสตรี และครอบครัว 2558 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

5.ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

ถนน

- ถนนลูกรัง มีจำนวน 58 สาย
- ถนนลาดยาง มีจำนวน 8 สาย
- จำนวนถนนคอนกรีต มีจำนวน 78 สาย

สะพาน

- สะพานคอนกรีต มีจำนวน 27 แห่ง
- สะพานไม้ มีจำนวน 1 แห่ง

5.2 การไฟฟ้า

มีระบบไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน จำนวน 4,504 คร่าวเรือน

5.3 การประปา

มีระบบประปาใช้ ทั้งหมดจำนวน 23 หมู่บ้าน

5.4 โทรศัพท์

ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นส่วนใหญ่

5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ไปรษณีย์พิบูลมังสาหาร ตั้งอยู่ตัวอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานีห่างจากตำบลดอนจิก 11 กิโลเมตร

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

อาชีพประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 72 คือ ข้าว, ยางพารา, ไม้ผล, ไม้ยืนต้น, พืชไร่, พืชผัก ส่วนการปศุสัตว์มีอยู่บ้างเล็กน้อย ร้อยละ 18 พนักงานเอกชน,รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 12 รับราชการ ร้อยละ 5 ตำบลรวมดอนจิก มีพื้นที่การเกษตรทั้งหมด 54,584 ไร่

6.2 การประมง

ตำบลดอนจิก มีแหล่งเลี้ยงเพาะพันธุ์ปลา หรือเลี้ยงปลาเพื่อจำหน่าย ที่บ้านทุ่งเหว หมู่ที่ 23

6.3 การปศุสัตว์

ตำบลดอนจิก มีการปศุสัตว์ คือ การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงเป็ด การเลี้ยงโค และการเลี้ยงสุกร ในทุกหมู่บ้านของตำบลดอนจิก อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

6.4 การบริการ

- มีรีสอร์ต 3 แห่ง
- ปั๊มน้ำมัน 3 แห่ง (หมู่ 14, 10, 16)
- ปั๊มน้ำมัน(ตลอด) 7 แห่ง
- โรงสับซื้อข้าว 1 แห่ง (หมู่ 14)
- โรงสีขนาดเล็ก 98 แห่ง

6.5 การท่องเที่ยว

- แก่งลำดวน บ้านโนนลำดวน หมู่ที่ 6
- แก่งใหญ่ บ้านบุงคำ หมู่ 4
- แก่งปลาขาว บ้านทุ่งแสงตะวัน หมู่ 19
- แก่งกกไม้ บ้านแก่งยาง หมู่ 10
- แก่งชมพู บ้านดอนใหญ่ หมู่ 13

6.6 อุตสาหกรรม

- บริษัทสินมั่นคง ธนาจำกัด
- โรงเลื่อยพนาประเสริฐ
- โรงไม้ ป. พนาวรรณ

ตั้งอยู่ที่ บ้านนาเจริญ หมู่ 16 ตำบลอนจิก อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ทั้ง 3

โรงงาน

6.7 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

1. กลุ่มแปรรูปด้านการเกษตร จำนวน 2 กลุ่ม
2. กลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษ จำนวน 3 กลุ่ม
3. กลุ่มเลี้ยงสัตว์ จำนวน 6 กลุ่ม
4. กลุ่มเกษตรอินทรีย์ จำนวน 5 กลุ่ม
5. กลุ่มหัตถกรรมและงานฝีมือ จำนวน 13 กลุ่ม
6. กลุ่มปลูกพืชสมุนไพร จำนวน 3 กลุ่ม
7. อื่น จำนวน 4 กลุ่ม

6.8 แรงงาน

ข้อมูลการประกอบอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
2.1 ทำนา	6,118	67.60
2.2 ทำไร่	38	0.42
2.3 ทำสวน	25	0.28
2.4 เลี้ยงสัตว์	22	0.24
2.5 เลี้ยงสัตว์น้ำ	3	0.03
2.6 ทำประมง	5	0.06
2.7 รับจ้างทั่วไป/บริการ	1252	13.83
2.8 กรรมกร	46	0.51
2.9 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	382	4.22
2.10 อุตสาหกรรมในครัวเรือน	5	0.06
2.11 รับราชการ	102	1.13
2.12 รัฐวิสาหกิจ	38	0.42
2.13 พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	891	9.85
2.14 อื่นๆ	123	1.36
รวม	9,050	100

7. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

7.1 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

มีจำนวน 23 หมู่บ้าน และมีข้อมูลพื้นฐานแต่ละหมู่บ้านดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวน ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
1	บ้านดอนจิก	626	671	1,297	418
2	บ้านภูมะหรี	297	300	597	190
3	บ้านหนองไผ่	495	525	1,020	317
4	บ้านบุงคำ	523	516	1,039	283
5	บ้านนาดี	290	292	582	173
6	บ้านโนนลำดวน	256	286	542	186
7	บ้านไทรงาม	149	162	311	79
8	บ้านม่วงฮี	283	311	594	269
9	บ้านห้วยแดง	633	630	1,263	338
10	บ้านแก่งยาง	332	339	671	194
11	บ้านม่วงแมด	151	132	283	94

12	บ้านแสง	152	157	309	99
13	บ้านดอนใหญ่	372	356	728	187
14	บ้านดอนจิก	553	532	1,085	355
15	บ้านโคกสะอาด	214	210	424	126
16	บ้านนาเจริญ	340	340	680	241
17	บ้านสมบูรณ์สามัคคี	368	369	737	230
18	บ้านม่วงงาม	207	244	451	120
19	บ้านทุ่งแสงตะวัน	249	253	502	131
20	บ้านโนนเจริญ	164	153	317	82
21	บ้านใหม่ผาสุข	144	158	302	82
22	บ้านแก่งเจริญสุข	274	265	539	140
23	บ้านทุ่งเทวา	309	291	600	170
รวม		7,381	7,492	14,873	4,504

7.2 ข้อมูลด้านการเกษตร

อาชีพประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 72 คือ ข้าว, ยางพารา, ไม้ผล, ไม้ยืนต้น, พืชไร่, พืชผัก ส่วนการปศุสัตว์มีอยู่บ้างเล็กน้อย ร้อยละ 18 พนังงาน เอกชน,รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 12 รับราชการ ร้อยละ 5 ตำบลรวมดอนจิก มีพื้นที่การเกษตรทั้งหมด 54,584 ไร่

7.3 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำการเกษตร

ตำบลดอนจิกมีทรัพยากรธรรมชาติแหล่งน้ำที่สำคัญในพื้นที่ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อลำห้วย	สถานที่ตั้ง
1	หนองกุด	หมู่ 1
2	หนองไผ่	หมู่ 3
3	หนองสิม	หมู่ 4
4	หนองสาธารณะ	หมู่ 5
5	หนองกุดฟ้ามืด	หมู่ 6
6	หนองแซง	หมู่ 6
7	หนองหรี	หมู่ 6
8	หนองสิม	หมู่ 8
9	หนองชี	หมู่ 8
10	หนองสาธารณะ	หมู่ 10
11	หนองกุดเรือ	หมู่ 11
12	หนองแสง	หมู่ 12
13	หนองสาธารณะ	หมู่ 13
14	หนองสาธารณะ	หมู่ 14
15	หนองชาติ	หมู่ 15
16	หนองถ่ม	หมู่ 15
16	หนองสาธารณะ	หมู่ 17
17	หนองกุดบาก	หมู่ 18
18	ลำห้วยกว้าง	หมู่ 1, 5, 6, 8, 10, 14
19	ห้วยชะโด	หมู่ 1,4, 13 15, 23
20	ห้วยทราย	หมู่ 3, 4, 13, 21
21	ห้วยไร่	หมู่ 3, 13, 21
22	ห้วยซุงแซง	หมู่ 5, 12, 14, 17
23	ห้วยนาควายน้อย	หมู่ 5, 6, 9, 16, 19, 22
24	ห้วยไผ่	หมู่ 2, 7 ,11, 20
25	ห้วยเกวียนหัก	หมู่ 1, 14
26	ห้วยเชือก	หมู่ 1, 8
27	ห้วยโจด	หมู่ 8, 23
28	ห้วยมะหรี	หมู่ 2, 23
29	ห้วยแคน	หมู่ 7
30	ห้วยแดง	หมู่ 9
31	ห้วยหนองมะเกลือ	หมู่ 9
32	ห้วยหมากพริก	หมู่ 9
33	ห้วยน้อย	หมู่ 9
34	ห้วยเอียน	หมู่ 11
35	ห้วยจิก	หมู่ 14

7.4 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

มีระบบประปาใช้ ทั้งหมดจำนวน 23 หมู่บ้าน

8. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

8.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนในตำบลดอนจิกส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ มีวัดทั้งหมด ดังนี้

ด้านสถาบันและองค์กรทางศาสนา

ลำดับที่	สถาบันศาสนา	สถานที่ตั้ง
1	วัดป่าดอนจิก	บ้านดอนจิก หมู่ 1
2	วัดเทพนิมิต	บ้านภูมะหรี หมู่ 2
3	วัดเวฬุวัน	บ้านหนองไผ่ หมู่ 3
4	วัดเลียบวิสัย	บ้านบุงคำ หมู่ 4
5	วัดศิริวรรณ	บ้านนาดี หมู่ 5
6	วัดศรีนวลลำดวน	บ้านโนนลำดวน หมู่ 6
7	วัดเลียบมงคล	บ้านไทรงาม หมู่ 7
8	สำนักสงฆ์หนองป่ากุง	บ้านไทรงาม หมู่ 7
9	วัดอัมพามงคล	บ้านม่วงฮี หมู่ 8
10	สำนักสงฆ์ห้วยกว้าง	บ้านม่วงฮี หมู่ 8
11	วัดศรีมงคล	บ้านห้วยแดง หมู่ 9
12	สำนักสงฆ์ห้วยแดง	บ้านห้วยแดง หมู่ 9
13	วัดป่าเทพบุรณย์	บ้านแก่งยาง หมู่ 10
14	สำนักสงฆ์สำเภาทอง	บ้านแก่งยาง หมู่ 10
15	วัดสว่างอัมพา	บ้านม่วงแมด หมู่ 11
16	วัดบ้านแสง	บ้านแสง หมู่ 12
17	วัดดอนใหญ่	บ้านดอนใหญ่ หมู่ 13
18	วัดมูจรินทราราม	บ้านดอนจิก หมู่ 14
19	วัดโคกสะอาด	บ้านโคกสะอาด หมู่ 15
20	วัดนาเจริญนอก	บ้านนาเจริญ หมู่ 16
21	วัดสมบุญสามัคคี	บ้านสมบุญสามัคคี หมู่ 17
22	วัดม่วงงาม	บ้านม่วงงาม หมู่ 18
23	วัดไทยสามัคคี	บ้านทุ่งแสงตะวัน หมู่ 19
24	สำนักสงฆ์หิน เหล็ก ไฟ	บ้านใหม่ผาสุข หมู่ 21
25	วัดแก่งเจริญสุข	บ้านแก่งเจริญสุข หมู่ 22
26	วัดป่าทุ่งเตวา	บ้านทุ่งเตวา หมู่ 23

8.2 ประเพณีและงานประจำปี

ฮีตสิบสองมาจากคำ 2 คำ คือ ฮีต กับ สิบสอง ฮีตมาจากคำว่า จาริต หมายถึงสิ่งที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาจนกลายเป็นประเพณีที่ดึกดำบรรพ์ ชาวอีสาน เรียกว่า จาฮีต หรือฮีต สิบสอง หมายถึง เดือนทั้ง 12 เดือน ในหนึ่งปีฮีตสิบสอง จึงหมายถึง ประเพณีที่ประชาชนชาวอีสานได้ปฏิบัติสืบทอดกันมาในโอกาสต่างๆ ทั้งสิบสองเดือนในแต่ละปี ประเพณีทั้งสิบสองเดือนที่ชาวอีสานถือปฏิบัติกันมานั้นล้วนเป็นประเพณีที่ส่งเสริมให้คนในชุมชน ได้ออกมาร่วมกิจกรรมพบปะสังสรรค์กัน เพื่อความสนุกสนานรื่นเริง และเพื่อความสามัคคีมีความรักใคร่กัน ของคนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นการสืบทอดสิ่งที่ดึกดำบรรพ์มาจวบจนปัจจุบัน ประเพณีอีสานส่วนใหญ่จะมีเอกลักษณ์แตกต่างจากประเพณีภาคอื่นๆ (อาจคล้ายคลึงกับประเพณีของทางภาคเหนือบ้างเพราะมีที่มาจากชนชาติใกล้เคียงกัน) ประเพณีอีสาน ได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมล้านช้าง(แถบหลวงพระบางประเทศลาว)จึงจะเห็นได้ ว่าประเพณีของชาวอีสาน และชาวลาว มีความคล้ายกันเพราะมีที่มาเดียวกันและชาวอีสานและชาวลาวก็ไปมาหาสู่กันเป็นประจำ เยี่ยมญาติพี่น้อง ทำให้มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมระหว่างกันด้วย

8.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่โดดเด่น คือ เป่าแคน ดัดพิน การจักสานจากไม้ไผ่ ต้นโก ต้นไหล ฯลฯ

8.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกที่โดดเด่น คือ

	ข้าวไรท์เบอร์รี่ ตั้งอยู่ที่หมู่ 8 ตำบลดอนจิก อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
	ไม้ตีพริก ตั้งอยู่ที่หมู่ 9 ตำบลดอนจิก อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
	ผ้าขาวม้า ตั้งอยู่ที่หมู่ 9 ตำบลดอนจิก อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
	ลูกประคบสมุนไพร ตั้งอยู่ที่หมู่ 9 ตำบลดอนจิก อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

	กระเป๋าจักรสานพลาสติก ตั้งอยู่ที่หมู่ 10 ตำบลดอนจิก อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
	ตะกร้าก้านมะพร้าว ตั้งอยู่ที่หมู่ 9 ตำบลดอนจิก อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

9. ทรัพยากรธรรมชาติ

9.1 น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำห้วย , ลำน้ำ 18 สาย

บึง , หนองน้ำ 17 แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝาย 7 แห่ง (หมู่ 2, 4, 10, 13, 18, 19, 20)

ระบบประปาหมู่บ้าน 23 แห่ง

9.2 ป่าไม้ ⇒ ป่าไม้ในตำบลดอนจิก อำเภอพิบูลมังสาหาร ป่าดิบแล้ง ป่าโป่งทั่วไป พื้นที่ทุ่งนา

9.3 ภูเขา ⇒ ในตำบลดอนจิกไม่มีพื้นที่ติดภูเขา

9.4 คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ที่สำคัญคือ ห้วยกว้าง เป็นลำห้วยที่ไหลสู่ม่น้ำมูล ซึ่งแม่น้ำสายหลักของอำเภอพิบูลมังสาหาร

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อน การพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. **ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง** มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ ช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

1.1 เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.2 ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

1.3 การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

1.4 การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

1.5 การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

1.6 การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

1.7 การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

2. **ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน** เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็น

ผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนา
ปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน
กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

2.1 การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า

2.2 การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และ
ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.3 การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ
ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล

2.4 การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และ
พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

2.5 การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบ
เทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา

2.6 การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา
กับนานาประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็น
รากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ มีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิด
วิเคราะห์อย่าง มีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มี
ครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

3.1 พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

3.2 การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

3.3 ปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

3.4 การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

3.5 การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่ง
กระจายโอกาสการพัฒนาและ สร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและ
เป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

4.1 สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

4.2 พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

4.3 มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

4.4 สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของ
ชุมชน

4.5 พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

5.1 จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทลายทรัพยากรธรรมชาติ

5.2 วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

5.3 การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.4 การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.5 การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

5.6 การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลัง

6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กระจ่ายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาล กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

6.1 การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

6.2 การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

6.3 การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

6.4 การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

6.5 การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ

6.6 ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

6.7 พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

6.8 ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

(ที่มา : <http://www.portbusiness.com/download/report.pdf> สืบค้น เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2559)

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็น

ต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้ (1) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (2) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม (3) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ (4) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข แผนดังกล่าวจะประกอบด้วย 10 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทุนมนุษย์ จะให้ความสำคัญกับการดำเนินการเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ และนอกจากการเตรียมการรับสังคมสูงวัยแล้ว ยังต้องมีการพัฒนาคนตั้งแต่ในระบบการศึกษาไปจนถึงการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ซึ่งแม้ว่าในช่วงการพัฒนาที่ผ่านมาไทยจะลดความยากจนลงได้อย่างต่อเนื่อง และมีเป้าหมายที่ต้องลดให้ได้เหลือน้อยกว่า 7% ของประชากรทั้งหมด แต่ความเหลื่อมล้ำไม่ได้ลดต่ำลงเลย ซึ่งเมื่อพิจารณาการกระจายรายได้พบว่ากลุ่มที่รวยสุด 10% มีสัดส่วนรายได้ 35% ของรายได้รวมปี 2558 ขณะที่กลุ่มประชากร 40% ที่มีรายได้ต่ำสุด มีสัดส่วนรายได้เพียงร้อยละ 14.3% ของรายได้รวมเท่านั้น นอกจากนี้ ยังมีความเหลื่อมล้ำทางด้านสินทรัพย์และการถือครองที่ดิน และปัญหาการกระจายบริการภาครัฐที่มีคุณภาพที่ยังไม่ทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยการเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ สร้างบรรยากาศการลงทุน และปฏิรูปเศรษฐกิจในหลายด้าน เพื่อวางพื้นฐานให้ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงได้ภายในปี 2570 ขณะที่กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มีเป้าหมายเพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 5% โดยมีรายได้ต่อหัวเป็น 8,200 ดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2564 จากที่มีรายได้อยู่ที่ 6,000 ดอลลาร์สหรัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยแผนฯ 12 จะเร่งขับเคลื่อนทั้งการรักษา ปันฟูทรัพยากรธรรมชาติ และตั้งเป้าเพิ่มพื้นที่ป่าให้ได้ 40% ของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ความมั่นคง เนื่องจากงานด้านความมั่นคงมีความสำคัญเพิ่มขึ้นต่อเนื่องมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม เช่น กลุ่มก่อการร้ายรุนแรงสุดขั้ว จึงต้องให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูพื้นฐานความมั่นคงในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความมั่นคงทางไซเบอร์ ระบบสื่อสาร พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันเพื่อรับมือภัยคุกคามต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย โดยตั้งเป้าลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ เพื่อเพิ่มคะแนนดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (CPI) ให้อยู่สูงกว่า 50% จากปัจจุบัน 38% ผ่านการพัฒนาหลายด้าน เช่น ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ โดยตั้งเป้าว่าในปี 2564 จะลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยเหลือ 12% ของจีดีพี เพิ่มการขนส่งทางรางเป็น 4% จาก 2% ทางน้ำเป็น 19% จาก 15% ขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ได้ 85% ของหมู่บ้านทั่วประเทศ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 8 วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม มีเป้าหมายสำคัญ คือ เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเป็น 1.5% ของจีดีพี จากปัจจุบัน 0.48% และเพิ่มอันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยี จัดโดย IMD ให้อยู่ในลำดับ 1 ใน 30

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคของประเทศไทย ประกอบด้วย การพัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนก้าวสู่เป้าหมายอีสานพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางให้เป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ และพัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย ขณะที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก จะเป็นศูนย์อุตสาหกรรมทันสมัย ใช้เทคโนโลยีสูง

ยุทธศาสตร์ที่ 10 การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค โดยใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศเป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย

(<http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/717704> สืบค้น เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2559)

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่สำคัญ

1. สร้างความเข้มแข็งและมั่นคงของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งตนเองได้
2. สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนจากฐานภูมิปัญญาไทยผสมผสานสู่เทคโนโลยีสมัยใหม่
3. เร่งพัฒนาพื้นที่ชายแดนและการเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
4. ยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน และยกระดับฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงานและการพัฒนาระบบสวัสดิการให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่เท่าเทียมกัน
5. เพิ่มประสิทธิภาพภาคบริการและการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
6. บริหารจัดการน้ำเพื่อแก้ปัญหาภัยแล้ง และน้ำท่วมในพื้นที่ลุ่มน้ำ โดยเฉพาะพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก
7. อนุรักษ์ ป่าไม้ พืชพันธุ์หายากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาเมืองให้สอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนและระบบเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

เป้าหมายการพัฒนาภาค/กลุ่มจังหวัด

วิสัยทัศน์ : อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์รวม

1. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพื่อเพิ่มมูลค่า

2. พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

3. พัฒนาวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน

4. ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน

5. เพิ่มทักษะและความรู้ให้ประชาชน

6. ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์

7. การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

ด้านความมั่นคง

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

1. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี

2. มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี เป้าหมาย 5 ปี รวมร้อยละ 23

3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ 3.5 ต่อปี

4. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป้าหมาย ร้อยละ 80 ต่อปี

5. ร้อยละของแรงงานที่เข้ารับการพัฒนามีทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น ร้อยละ 60 ต่อปี

6. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ 1 ต่อปี

7. ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับการพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟู ป้องกันและมีสภาพคงอยู่อย่างยั่งยืน เป้าหมาย ร้อยละ 0.20 ต่อปี

8. ร้อยละของจำนวนเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงลดลง เป้าหมาย ร้อยละ 0 ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ไว้ 4 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

วัตถุประสงค์

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทาง

สังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การเสริมสร้างความมั่นคง

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

แผนงาน

1. การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป แปรรูป และมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
2. สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล
3. การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนแปลงฟาร์มและพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่นๆ ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม 5 ปี 1,000,000 ไร่
2. ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป แปรรูปของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐาน เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 80
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 10
4. ร้อยละของแรงงานที่เข้ารับการพัฒนามีทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น เป้าหมายร้อยละ 60 ต่อปี
5. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ 3.5 ต่อปี
6. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม 5 ปี ร้อยละ 23
7. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม 5 ปี ร้อยละ 23

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

แผนงาน

1. ส่งเสริมด้านความยุติธรรม
2. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส
3. พัฒนาระบบบริการสุขภาพ
4. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทยทุกกลุ่มวัย
5. ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ประชาชนได้รับการและเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ต่อปี
2. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ และได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพ เพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ต่อปี
3. อัตราการฆ่าตัวตายลดลง
4. ผู้พยายามฆ่าตัวตายไม่กลับมาทำร้ายตัวเองซ้ำภายใน 1 ปี
5. ร้อยละของเด็กอายุ 1 – 5 ปี มีพัฒนาการสมวัย ค่าเป้าหมายร้อยละ 85 ต่อปี

6. ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการสามารถรับรู้และเข้าใจในศักยภาพของตนเอง และสามารถตั้งเป้าหมายในชีวิตของตนเองได้

7. เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ย (IQ) ไม่ต่ำกว่า 100 (โดยการวัดนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.1 ในปีงบประมาณ 2564)

8. เยาวชนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนงาน

1. พัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ พื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว
2. การพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนกลุ่มจังหวัด
๓. การจัดการขยะในพื้นที่
4. การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ 25 ต่อปี
2. สัดส่วนเกษตรกรที่ทำการเกษตรบริเวณที่พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมายร้อยละ 25 ต่อปี
3. ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจและไม้มีค่าเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว เป้าหมาย ร้อยละ 0.20/ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ ต่อปี
4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ 1 ต่อปี
5. ร้อยละของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ เป้าหมาย ร้อยละ 10 ต่อปี
6. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย ร้อยละ 25 ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การเสริมสร้างความมั่นคง

แผนงาน

1. สังคมมีความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านและสถานการณ์ตามแนวชายแดนมีความสงบเรียบร้อย
3. สังคมปลอดภัยเสพติด
4. แรงงานต่างด้าวตามแนวชายแดนได้รับการบริหารจัดการที่เป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนคดีด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง ร้อยละ 5
2. จำนวนเหตุการณ์ (สังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม) ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์เพื่อนบ้าน จำนวน 1 ครั้งหรือไม่เกิดขึ้นเลยต่อปี
3. จำนวนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยเสพติดเพิ่มขึ้น จำนวน 15 ชุมชน ภายในปี 2564

4. ระดับความสำเร็จในการจัดประชุมหารือเสริมสร้างความร่วมมือด้านแรงงานระหว่าง
ราชอาณาจักรไทย-สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว –ราชอาณาจักรกัมพูชา จำนวน 3 ครั้ง
แผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ. 2561 - 2565) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563
เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“เมืองน่าอยู่ทันสมัย ประตูลู่การค้าการลงทุน ท่องเที่ยวหลายมิติ เกษตรสู่สากล”

คำนิยาม

วิสัยทัศน์	ความหมาย
เมืองน่าอยู่ทันสมัย	- การพัฒนาเมืองให้มีระบบ ระเบียบ วินัย มีการวางผังเมืองที่เป็นเอกลักษณ์ ระบบขนส่งมวลชน ภายในจังหวัดให้ทันสมัยเป็นเมืองอัจฉริยะ เพื่อสามารถเชื่อมโยงกับการคมนาคมหลักทั้งทางอากาศ ทางรถไฟ และทางถนน คุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งในการชีวิตความเป็นอยู่ การศึกษา การสาธารณสุข และในด้านวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ทั้งจากปัญหาอาชญากรรม อุบัติภัย/ภัยธรรมชาติ ยาเสพติดฯ การแก้ปัญหา และการดูแลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาปรับปรุง และเสริมสร้างระบบสาธารณูปโภค (เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์) ให้ครอบคลุมพื้นที่
ประตูลู่การค้าการลงทุน	- การส่งเสริมการค้าชายแดน การเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนในภูมิภาค และเมืองที่มีการเจริญเติบโตทางการค้าการลงทุน มีเส้นทางคมนาคมเป็นจุดระบายสินค้าทั้งส่งออกและนำเข้า ที่ส่งเสริมการติดต่อการค้าการลงทุนในภูมิภาคนี้
ท่องเที่ยวหลายมิติ	- การมีการท่องเที่ยวที่หลากหลายและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณี/การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ/การท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นต้น รวมทั้งมีการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวการส่งเสริมและยกระดับศักยภาพของบุคลากรทางการท่องเที่ยว ให้เกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระหว่างภาครัฐ เอกชนและชุมชน และสนับสนุนการขยายฐานตลาดนักท่องเที่ยวใหม่
เกษตรสู่สากล	- ยกระดับการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อจำหน่ายในระดับสากล โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายเกษตรกรในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความรู้ด้านการเกษตรเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเกษตรปลอดภัยปลอดภัยสารเคมี เกษตรอินทรีย์ มีการเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรกับผู้บริโภคและการตลาดการเพิ่มมูลค่าผลผลิต (การแปรรูป)

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานี ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาจังหวัด ไว้ 5 ประเด็นการพัฒนา ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัยให้เป็นเมืองอัจฉริยะ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมการค้าและการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สากล

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัยให้เป็นเมืองอัจฉริยะ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน

วัตถุประสงค์

1. การสร้างเสริมพลเมืองให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี
2. การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทุกระดับให้ได้มาตรฐาน
3. ระบบสาธารณสุขปลอดภัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอ ทันสมัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
4. พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละผู้ป่วยโรคเบาหวานรายใหม่ ไม่เกินร้อยละ 5 ต่อปี (ของผู้ป่วยที่มาตรวจรักษาพยาบาลทั้งจังหวัด)
2. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ฐาน ร้อยละ 25 ต่อปี
3. ร้อยละของรายได้ต่อหัวของประชากร (Per Capita: GPP) ในพื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 ต่อปี
4. ร้อยละของผลคะแนนการสอบในแต่ละระดับชั้น เฉลี่ยทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
5. ร้อยละผลสัมฤทธิ์การทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานของผู้เรียนสูงขึ้นทุกกลุ่มสาร การเรียนรู้ ร้อยละ 5 ต่อปี เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 25
6. ร้อยละของระยะทางเส้นทางคมนาคมที่ได้รับการยกระดับมาตรฐานทางที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 3 ต่อปี เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 15
7. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยและขยะมูลฝอยตกค้างได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้นร้อยละ 60 ต่อปี
8. ร้อยละของการเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียน พลังงานทดแทน พลังงานแสงอาทิตย์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 15

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมการค้าและการลงทุน

วัตถุประสงค์

1. ส่งเสริมการผลิตและกระจายสินค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุนในภูมิภาค
2. เชื่อมโยงการค้าการลงทุนในแถบประเทศอินโดจีน
3. ส่งเสริมผู้ประกอบการ/วิสาหกิจ ให้มีศักยภาพด้านการผลิต การค้า การลงทุนเพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.5 ต่อปี เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 2.5
2. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 4
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าและบริการของจังหวัด ร้อยละ 0.7 ต่อปี เป้าหมาย 5 ปี ร้อย

ละ 3.5

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		2561	2562	2563	2564	2565
1. ส่งเสริมการผลิตและกระจายสินค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุนในภูมิภาค	มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น	0.5	1	1.5	2	2.5
2. เชื่อมโยงการค้าการลงทุนในแถบประเทศอินโดจีน	มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น	1	2.5	3	3.5	4
3. ส่งเสริมผู้ประกอบการ/วิสาหกิจ ให้มีศักยภาพด้านการผลิต การค้า การลงทุนเพิ่มขึ้น	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าและบริการของจังหวัด	-	-	2.1	2.8	3.5

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน
2. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการค้า การลงทุน เพื่อสร้างโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
3. ยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน
4. ส่งเสริมการเปิดตลาด และพัฒนาความร่วมมือทางการค้า การลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ
5. พัฒนาและยกระดับด้านการค้าชายแดนเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนและผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

วัตถุประสงค์ การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประเพณี และธรรมชาติ ให้มีความยั่งยืน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ตลอดทั้งปี

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ 5 ต่อปี ค่าเป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 25
- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ร้อยละ 4 ต่อปี ค่าเป้าหมายรวม 5 ปี ร้อยละ 20
- จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน จำนวน 2 แห่งต่อปี เป้าหมาย 5 ปี จำนวน 10 แห่ง

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายรายปี				
		2561	2562	2563	2564	2565
การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประเพณี และธรรมชาติ ให้มีความยั่งยืน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ตลอดทั้งปี	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	5	5	5	5	5
	2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว	4	4	4	4	4
	3. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน	2	2	2	2	2

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

- พัฒนากิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความหลากหลาย
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบการให้บริการโลจิสติกส์และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
- ยกระดับการผลิตสินค้า การบริการและการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเพื่อสร้างโอกาส และเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน
- พัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
- ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และขยายฐานการตลาดเพื่อพัฒนาความร่วมมือทางการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงเกษตรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
- ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สากล

วัตถุประสงค์

- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตของสินค้าเกษตร
- เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการผลิตและการแปรรูปให้มีมาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่
- เกษตรกรมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียง

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 3 ต่อปี เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 15
2. ร้อยละของครัวเรือนเกษตรกรที่น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการเกษตร ร้อยละ 15 ต่อปี เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 75
3. ร้อยละเกษตรกรที่ผ่านเกณฑ์ Smart Farmer (เกษตรกรปราดเปรื่อง) เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 40

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายรายปี				
		2561	2562	2563	2564	2565
1.เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตของสินค้าเกษตร	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 3 ต่อปี เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 15	3	3	3	3	3
2. เกษตรกรมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียง	ร้อยละของครัวเรือนเกษตรกรที่น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการเกษตร เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 75	15	15	15	15	15
3. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการผลิตและการแปรรูปให้มีมาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่	ร้อยละเกษตรกรที่ผ่านเกณฑ์ Smart Farmer (เกษตรกรปราดเปรื่อง) เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 40	5	8	9	9	9

แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรทั้งด้านปริมาณและคุณภาพด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม พร้อมกับเพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์
2. พัฒนา/ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและการแปรรูปให้ได้คุณภาพมาตรฐานสากลเพื่อการส่งออก
3. พัฒนา/ส่งเสริมศักยภาพเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องด้านการเกษตร
4. ส่งเสริมเกษตรกรให้พัฒนาตนเองโดยใช้หลักแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. เพิ่มศักยภาพเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องด้านการเกษตรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer)

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชน

วัตถุประสงค์

1. พิทักษ์ รักษาและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ และสร้างความปรองดอง สมานฉันท์
2. ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เสมอภาค เป็นธรรม

3. พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคงและมีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
4. สร้างความสอดคล้องด้านความมั่นคงให้สนับสนุนเศรษฐกิจและสังคม ให้มีความเข้มแข็ง

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. สถิติอาชญากรรมลดลง ร้อยละ 25 ต่อปี เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 125
2. สถิติของการจับกุมคดียาเสพติดเพิ่มขึ้น ร้อยละ 6 ต่อปี เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 30
3. จำนวนกิจกรรมเพื่อพิทักษ์ รักษาและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ในพื้นที่ ประสบความสำเร็จ ร้อยละ 100
4. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความมั่นคงและความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านไม่น้อยกว่า 25 ครั้งต่อปี
5. จำนวนความตกลงทางเศรษฐกิจตามกรอบความร่วมมือด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ร้อยละ 5 ต่อปี เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 25

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายรายปี				
		2561	2562	2563	2564	2565
1. พิชัย รักษาและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ และสร้างความปรองดองสมานฉันท์	จำนวนกิจกรรมเพื่อพิทักษ์รักษาและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ในพื้นที่ ประสบความสำเร็จ ร้อยละ 100	100	100	100	100	100
2. ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน เสมอภาค เป็นธรรม	1. สถิติอาชญากรรมลดลง ร้อยละ 25 ต่อปี	25	25	25	25	25
3. พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคงและมีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความมั่นคงและความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่น้อยกว่า 25 ครั้งต่อปี	25	25	25	25	25
4. สร้างความสอดคล้องด้านความมั่นคงให้สนับสนุนเศรษฐกิจและสังคมให้มีความเข้มแข็ง	จำนวนความตกลงตามกรอบความร่วมมือด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ร้อยละ 5 ต่อปี	5	10	15	20	25

แนวทางการพัฒนา

1. รักษาความสงบเรียบร้อย สร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่และตามแนวชายแดน
 2. ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาข้ามชาติทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจและสังคมกับประเทศเพื่อนบ้าน
 3. ส่งเสริมความร่วมมือและการจัดระเบียบในสังคม/ชุมชนต่างๆ ให้มีความเข้มแข็งทั้งในด้านการดำรงชีวิตและด้านเศรษฐกิจ
- 1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง เป็นประตูก้าการค้าการท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ มีการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

1. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานบริการประชาชน
2. ส่งเสริมและพัฒนากการประกอบอาชีพแก่ประชาชน
3. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น
4. ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
5. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกัน การดูแล และการรักษาสุขภาพ แก่ประชาชน
6. ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิ หน้าที่ ตามกฎหมาย ในระบอบประชาธิปไตย
7. ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
8. ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยภาคประชาชน
9. ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน
10. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
11. บริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด
12. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการพาณิชย์กรรม
13. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
14. จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ
15. อนุรักษ์ฟื้นฟู และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
16. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

1. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
2. ประชาชนมีความรู้ด้านการประกอบอาชีพ ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานภูมิปัญญาสมัยใหม่

3. โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับบริบทวิถีชีวิตของท้องถิ่น

4. ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง

5. ประชาชนมีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพเบื้องต้นและการป้องกันโรคอย่างเป็นระบบ

6. ประชาชนมีความรู้ ปรัชญา อุดมการณ์ สิทธิและหน้าที่ ของตนเองในระบอบประชาธิปไตย

7. ศูนย์ประสานงานและบูรณาการข้อมูล ทรพยากร ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

8. ความเข้มแข็งของภาคประชาสังคม และกระบวนการเรียนรู้ขององค์กรภาคประชาชน

9. ระบบการทำงานที่สนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

10. ชุมชนมีกระบวนการเรียนรู้ มีส่วนร่วม ในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทุกระดับชั้น

11. ศูนย์บูรณาการข้อมูลการท่องเที่ยวที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน

12. อุตสาหกรรมขนาดเล็ก กลุ่มอาชีพ ได้รับการส่งเสริมแบบครบวงจร (ความรู้ การผลิต การบริหารการตลาด) ในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน

13. ประชาชนมีองค์ความรู้ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกิดความตระหนักในการเข้ามา

มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน

14. ความเป็นระบบของข้อมูลพื้นที่เป็นสาธารณะ ผู้รับผิดชอบ และการใช้สอยร่วมกันของประชาชน

15. มีการจัดระบบการเรียนรู้ เผยแพร่ สืบทอด และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

16. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางที่ 1 วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน

แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐาน

แนวทางที่ 3 พัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงและเพียงพอ

แนวทางที่ 4 ขยายเขตการบริการไฟฟ้า ประปา รองรับการพัฒนาของชุมชน

แนวทางที่ 5 พัฒนาระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชน

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการป้องกัน ดูแล และรักษา สุขภาพประชาชน

แนวทางที่ 4 ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง

แนวทางที่ 5 ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางที่ 1 บูรณาการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของทุกภาคส่วน

แนวทางที่ 2 เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย สิทธิ หน้าที่ และกฎหมาย แก่ประชาชน

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด

แนวทางที่ 4 ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยประชาชน

แนวทางที่ 5 ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่

แนวทางที่ 2 พัฒนาศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว

แนวทางที่ 3 อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของส่วนรวม

แนวทางที่ 4 สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว

แนวทางที่ 5 พัฒนาระบบบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ

แนวทางที่ 6 ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชยกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ 1 บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ดินและน้ำ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียให้ถูกสุขลักษณะโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมให้ชุมชนปลอดมลภาวะ

แนวทางที่ 4 จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ 1 อนุรักษ์ พัฒนา ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ 2 จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้และการอนุรักษ์ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน

แนวทางที่ 3 จัดให้มีศูนย์การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 1 พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 3 พัฒนาเครื่องมือ เครื่องจักรกลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 4 พัฒนาระบบการบริหารงานเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ที่มา : องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูล ณ วันที่ 13 ตุลาคม 2559)

2. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลอนจิก

วิสัยทัศน์

“ชุมชนสามัคคี เกษตรอินทรีย์ถ้วนหน้า พัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจยั่งยืน”

พันธกิจ

1. ยกระดับคุณภาพชีวิต และพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง
2. ส่งเสริมการค้า การลงทุน และรองรับเข้าสู่อาเซียน
3. การพัฒนาศักยภาพการผลิตเกษตรอินทรีย์และแปรรูปสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ก่อสร้างและซ่อมแซม ปรับปรุงถนนสาธารณะ
- โครงการขุดลอก ห้วย หนอง แหล่งน้ำสาธารณะ
- ก่อสร้างซ่อมแซมประปาและบาดาล
- พัฒนาระบบชลประทาน/พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ
- ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
- ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าชุมชน
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดระเบียบชุมชน

- จัดระเบียบชุมชนให้สังคมมีความสงบเรียบร้อย
- ป้องกันปัญหายาเสพติด
- ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
- รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- จัดหาแหล่งกำจัดขยะ บ่อกำจัดขยะที่ถูกต้องสุลักษณะ
- ส่งเสริมและป้องกันโรคระบาด
- ส่งเสริมการก่อสร้างฝายน้ำล้นให้เพียงพอและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่รอบๆ แหล่งท่องเที่ยว
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน
- ส่งเสริมให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า
-

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมประเพณี และนันทนาการ

- ส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม
- ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
- อนุรักษ์ ส่งเสริมประเพณีของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
- พัฒนาคุณภาพชีวิตของพนักงานส่วนท้องถิ่น
- พัฒนาบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ปรับปรุงสารสนเทศในการปฏิบัติงาน
- พัฒนาสิ่งแวดล้อมการทำงานให้สำนักงานให้น่าอยู่

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

“ตำบลน่าอยู่”

กรอบแนวคิด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภค เส้นทางคมนาคมที่ได้มาตรฐาน ประชาชนเดินทางสัญจรไปมาสะดวก ส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจำกัดขยะมูลฝอยที่ถูกวิธี และลดการเผาไร่นาสวน เพื่อลดภาวะโลกร้อน

“หมู่บ้านเข้มแข็งและมีความสุข”

กรอบแนวคิด เป็นการส่งเสริมให้ชุมชนเกิดกระบวนการเรียนรู้ สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างหมู่บ้านกับหมู่บ้าน หมู่บ้านกับสังคมภายนอก เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัว ชุมชน และสังคม เป็นการจิตสวดิการสังคมให้ครอบคลุมครบถ้วนกับทุกกลุ่มมีความเป็นธรรมและเสมอภาค ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนจัดระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่งเสริมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของส่วนรวมในการพัฒนา มีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ไขปัญหาเป็น ด้วยตัวของชุมชนเอง ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะนำชุมชนไปสู่ความเข้มแข็ง เนื่องจากสามารถคิดวางแผนและพัฒนาชุมชนของตนเองได้